
Hokejem žiju, ale pořád se snažím mít záložní plán

Hokejem žiju, ale pořád se snažím mít záložní plán

Právě dnes po takřka čtyřech měsících znovu obul brusle a vyjel s hokejisty Slavie Praha na plochu zimního stadionu v Edenu, tak dlouhou pauzu bez ledu ve své kariéře ještě asi nezažil. Stejně jako řada dalších sportovců, musel i **Jaroslav Brož** kvůli pandemii koronaviru ukončit poslední sportovní sezónu předčasně. Juniorský reprezentant a student FTVS UK je prvním, koho představujeme v novém seriálu "**Sportovci UK**".

Jak a kde jste se dostal k hokeji?

Když mi bylo pět let, tak mě máma dala na hokej do Letňan, kde jsem byl do páté třídy. Od šesté třídy až dosud hraju hokej za Slavii Praha.

Rodiče také provozovali vrcholově nějaký sport?

Táta si chodil zahrát hokej jen jako "hobbík" právě do Letňan. Ale máma sportovala vrcholově, ovšem v úplně jiném odvětví - kulturistice. Především mi tak dává rady ohledně posilování, ale já už jsem v tomhle trochu paličatý a dávám víc na sebe. Mámu však především poslouchám, co se týče rad ohledně stravy.

Kulturistice jste tedy nepodleh! A co nějaké další sporty?

Vždycky jsem se soustředil jen na jedno. Jiné sporty jsem měl spíš jen jako doplněk, hokej byl vždy na prvním místě.

Spousta kluků v 16 nebo 17 letech odejde hrát do zámoří, zvažoval jste tuhle možnost?

Mohl jsem odejít, ale zvažoval jsem to jen chvíli. V hlavě jsem měl jinou cestu a viděl jsem jako lepší možnost zůstat v ČR. Snažím se dělat v kariéře postupné kroky a pak se uvidí, jsem všemu otevřený.

Kdy se vaše kariéra zlomila tak, že jste začal mít pocit, že se můžete hokejem živit?

Ještě se tak nezlomila (*směje se*). Samozřejmě - teď už hraju hokej profesionálně, ale pořád se snažím mít záložní plán, kdyby to nevyšlo. Nesázím jen na jednu kartu. Odmaturoval jsem na střední obchodní škole a teď dokončuji druhý semestr prvního ročníku na UK FTVS.

Spojit sportovní kariéru se studiem není jednoduché. Byl vám někdo v rodině vzorem?

Někl bych asi úplně vzorem, ale asi nejvíc jsem pozoroval na sestře, jak to funguje a jak to jde. I když to bylo trochu zcestné, protože jí jde od ruky všechno (*smích*). Sestra studuje ČZU - obchod a podnikání s technikou.

Vy jste si vybral UK FTVS - proč zrovna obor Tělovýchova a sport?

Upřímně - nejvíc jsem chtěl na management. Ale nezvládl jsem matematiku (*směje se*). Ale tento obor je mi nejbližší a zatím jsem nadšený. Chtěl bych dokončit bakalářské studium a pak se budu rozhlížet, co dál.

Co se týče hokejové kariéry, už jste se objevil v mládežnických reprezentačních výběrech. Jen to nevyšlo s účastí na velkém turnaji – co chybělo?

Nevyšlo to, trenéři se rozhodli pro jiné hráče. Ale i tak to byla ohromná zkušenost. Už jen to být v kempu týmu, který se připravoval na mistrovství světa dvacetiletých, byl zážitek.

Ve sportu platí, že nejtěžší bývá přechod z juniorů mezi dospělé – jak jste to vnímal vy osobně?

Já jsem si to užíval. Je to skvělý pocit být povolán do týmu, ke kterému celý život vzhlížíte. Poté je to i časově výhodnější, protože je celá tréninková jednotka většinou v dopoledních hodinách a dá se stíhat zbytek povinností. Co se týče hry, tak to bylo rozhodně silovější a rychlejší, ale hrozně mě bavily jednotlivé přípravy na každého soupeře a samozřejmě také to, že oproti juniorům už chodili na zápasy lidé, kteří si kvůli naší hře byli ochotni koupit lístek.

V mládeži jste pokaždé střílel hodně gólů, očekávali to od vás i trenéři A-týmu Slavie?

Trenéři ne, já docela ano. Ale neměl jsem si to tak připouštět. Po chvíli jsem si zvykl nemít takovou jistotu, což je podle mě špatně.

Přechodem mezi dospělými se logicky změnila i vaše role v týmu, musel jste nějak změnit svou hru?

Určitě jsem musel více dbát na lepší defenzivní hru. Jen mě trochu mrzí, že jsem nedával tolik branek jako v juniorech. Ale věřím, že v nové sezóně dokážu, že schopnost střílet góly pořád mám.

Nová sezona bude pro vás klíčová, za juniory už nastupovat nemůžete.

To se asi nedá úplně říct. Podívejte na příklad Tomáše Šmerhy, který měl průlom teprve minulou sezónu a byla to pro něj sezóna jako hrom (o dva roky starší spoluhráč Šmerha sbíral v průměru 1 kanadský bod za zápas a vysloužil si kontrakt s extraligovou Spartou, pozn. redakce).

Poslední sezónu poznamenal koronavirus. Co následovalo ve Slavii, když byla nařízena karanténa?

Museli jsme být doma, prostě konec. Nebyli jsme vůbec v kontaktu a jen čekali na pokyny. Všechny nás to dost mrzelo.

Jak jste si udržoval fyzičku?

Když bylo rozhodnuto, že je konec, tak jsem si dal volno. Potom jsem pomalu začínal zase nabírat fyzičku, ale bylo to komplikovanější, když se nikam nemohlo a nebyly takové možnosti. Dostali jsme také programy, které jsme mohli dělat, ale měli jsme volnou ruku, mohli jsme cvičit podle sebe. Na konci týdne jsme vždy museli udělat souhrn toho, co jsme

dělali.

Alespoň jste měl víc času na studium. Jak probíhala na dálku výuka UK FTVS?

Studijní materiály jsme dostávali mailem. Jinak proběhla jedna zkouška přes Skype a pak se počkalo, až se vše otevře a budeme moci začít plnit zkoušky a zápočty.

Hokejisté moc dlouhé prázdniny nemívají, v červenci už se připravují na další sezónu. Stihl jste vůbec nějakou dovolenou a relax?

Tak celá karanténa byla v podstatě takový relax. Byl jsem s rodinou a s kamarády - občas jsme zašli do kavárny, na oběd, zahráli si ping pong, všechno možné... A taky jsem zažil skvělý kurz s kamarády z fakulty.

Kurz od UK FTVS? Povídejte, o co konkrétně šlo.

Byl to kurz turistiky a aktivit v přírodě ve Stráži nad Nežárkou. Bylo to na pět dní a byl jsem z toho hrozně nadšený! Plno týmových her, orientačních běhů, hry v noci, zpívání u ohně, spousta nových přátelství. Byla tam spousta seznamování a vlastně pochopení, o čem celá FTVS je - spolupráce, skvělá parta, zábava, a taky nějaké to učení v přírodě (*úsměv*).

Jaroslav Brož (20)

Hokejový útočník prvoligového týmu Slavie Praha. V mládežnických kategoriích vyhlášený střelec, objevil se i v reprezentačních výběrech do 18, 19, a 20 let. Prvním rokem studuje obor Tělovýchova a sport na UK FTVS.